Dimecres 6 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 8,22-26): En aquell temps, Jesús amb els seus deixebles venen a Betsaida. I li porten un cec i el preguen que el toqui. I prenent la mà del cec, el dugué fora del poble, i escopint-li als ulls i havent-li imposat les mans, li preguntava: «¿Veus alguna cosa?» I mirant enlaire, digué: «Veig els homes, perquè com arbres els veig que caminen». Després novament li imposà les mans sobre els ulls, i començà de veure-hi distintament, i quedà restablert, i veia amb perfecta claredat totes les coses. I l'envià a casa seva, dient: «No entris en el poble».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Quedà restablert, i veia amb perfecta claredat totes les coses»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, a través d'un miracle, Jesús ens parla del procés de la fe. La curació del cec en dues etapes mostra que la fe no sempre és una il·luminació instantània, sinó que, sovint, requereix un itinerari que ens acosti a la llum i ens faci veure-hi clar. No obstant, el primer pas de la fe —començar a veure-hi a la llum de Déu— és ja motiu de goig, com diu sant Agustí: «Un cop han estat guarits els ulls, ¿què podem tenir de més valor, germans? Gaudeixen els qui veuen aquesta llum que ha estat feta, tant si fulgura des del cel com si emana d'una torxa. ¡I què desgraciats se senten els qui no la poden veure!».

En arribar a Bet-Saida porten a Jesús un cec perquè li imposi les mans. És significatiu el fet que Jesús se l'emporti fora; ¿no ens indicarà això que per escoltar la Paraula de Déu, per descobrir la fe i veure la realitat en el Crist, hem de sortir de nosaltres mateixos, dels espais i temps sorollosos que ens ofeguen i enlluernen per rebre la il·luminació autèntica?

Un cop a fora del poble, Jesús «escopint-li als ulls i havent-li imposat les mans, li preguntava: '¿Veus alguna cosa?'» (Lc 8,23). Aquest gest, ens recorda el Baptisme: Jesús ja no ens escup als ulls, sinó que banya tot el nostre ésser amb l'aigua de la salvació i, al llarg de la vida, ens interroga sobre el que veiem a la llum de la fe. «Després novament li imposà les mans sobre els ulls, i començà de veure-hi distintament» (Lc 8,25); aquest segon moment ens recorda el sagrament de la Confirmació, en el qual se'ns dóna la plenitud de l'Esperit Sant per arribar a la maduresa de la fe i veure-hi més clar. Rebre el Baptisme, però negligir la Confirmació ens porta a veure, sí, però només a mitges.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Déu proposa els misteris de la fe a la nostra ànima enmig de foscors i tenebres. No obstant això, l'acte de fe consisteix a sotmetre el nostre esperit, que ha rebut l'agradable llum de la veritat» (Sant Francesc de Sales)

- «Deixem-nos guarir per Jesús, que pot i vol donar-nos la llum de Déu. Confessem la nostra ceguesa, la nostra miopia i, sobretot, el que la Bíblia anomena el "gran pecat": l'orgull» (Benet XVI)

- «La mà. Imposant les mans, Jesús guaria els malalts, i beneïa els nens. En nom seu els apòstols van fer el mateix. Millor encara, amb la imposició de les mans als apòstols van comunicar l'Esperit Sant» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 699)